

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται να αξιοποιήσουν τις εξής πληροφορίες του κειμένου:

- «... «θέματα», τα οποία μπήκαν κάτω από τη διοίκηση ενός ανώτερου αξιωματικού, του στρατηγού, ως αντιπροσώπου του αυτοκράτορα. Αυτός συγκεντρώνει, πράγματι όλες τις πολιτικές και στρατιωτικές εξουσίες στην περιοχή του. Διοικεί ένα στρατιωτικό σώμα αποτελούμενο από στρατιώτες που στρατολογούνται επιτόπου και εξοπλίζονται με τα μέσα που προμηθεύουν οι πληθυσμοί της περιοχής.»

Σύνδεση με την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Κεφάλαιο 1, 2. Η βασιλεία του Ηρακλείου (610-641). Αποφασιστικοί αγώνες και μεταρρυθμίσεις. β. Εσωτερική αναδιοργάνωση] μπορεί να γίνει ως προς την εξής αναφορά:

- «Την ανώτατη στρατιωτική και πολιτική εξουσία του θέματος ασκούσε ο στρατηγός.»

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται να αξιοποιήσουν τις εξής πληροφορίες του κειμένου:

- «...το «θέμα» επιφορτίζεται κανονικά με την άμυνα της περιοχής του, του τόπου από τον οποίο προέρχεται.»
- «...δημιουργία εθνικού στρατού, συντηρούμενου από τη γενική εισφορά, εγκατάλειψη των πολυδάπανων και αβέβαιων για την πίστη τους μισθοφορικών στρατών.»
- «Έμπνευση [...] πνεύματος συλλογικής ευθύνης σε ό,τι αφορά την άμυνα της χώρας και δημιουργία ενός πνεύματος εθνικής αυτοάμυνας.»

Σύνδεση με την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Κεφάλαιο 1, 2. Η βασιλεία του Ηρακλείου (610-641). Αποφασιστικοί αγώνες και μεταρρυθμίσεις. β. Εσωτερική αναδιοργάνωση] μπορεί να γίνει ως προς τις εξής αναφορές:

- «[...] οι μισθοφόροι εξέλιπταν»
- «[...] οι νέοι στρατιώτες-αγρότες αγωνίζονταν με αυταπάρνηση υπερασπιζόμενοι την ιδιοκτησία τους.»

Θετικά μπορεί να εκτιμηθεί ενδεχόμενη κριτική συσχέτιση, εκ μέρους των μαθητών/-τριών, της αποτελεσματικότερης διοίκησης (επιδιωκόμενος στόχος) με το όφελος για το αμυντικό σύστημα της αυτοκρατορίας που βασίζεται στη σφυρηλάτηση σχέσεων εμπιστοσύνης ανάμεσα στον αυτοκράτορα και τον στρατηγό (αντιπρόσωπος αυτοκρατορικής εξουσίας σε απομακρυσμένα από το κέντρο της αυτοκρατορίας εδάφη), αλλά και ανάμεσα στον αυτοκράτορα (που εκπροσωπείται μέσω του στρατηγού) και τους στρατιώτες που, ως μέλη ενός εθνικού στρατού, εμπνέονται από το αίσθημα της συλλογικής ευθύνης για την επίτευξη του κοινού στόχου: της εθνικής αυτοάμυνας.